

Reînceput

Ștefan Doroftei Doimneanu

Noaptea se târăște și geme
Tunete, urlet, furtună,
Rafale, cuprinse-n blesteme
Se scurg prin nervi în țărână.

Se-adună toți zeii la horă
Tropăind prin nori belicoși,
Fulgere și focuri devoră
Alungând din cer pe fricoși.

La mine cu ploi se încruntă
Mirați că nu-mi pasă de iad,
Eu umblu năuc cu-o lăută
Și-n sine-mi cu totul recad.

Șiroaie mi-aleargă pe față
Vocea mi se-aude-n eter,
Stăpânii cu vânt mă înhață
Eu cânt și pe toți îi disper.

De ce să suport aroganțe
Ce n-au mai nimic de transmis,
De ce să mă joc cu speranțe
Când visul din rugi mi-e omis.

Lumina născută din mare
Se-nalță pe gene de zori,
Mi-alungă tristeți și răcoare
Pictând crezul meu în culori.

Scrâșnește lăuta prin picuri,
Balade din ploi readun,
Ce fost-au, sunt toate nimicuri
Un nou început recompun.

02.07.2018